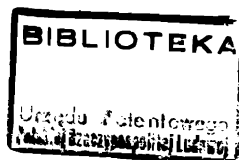

Opublikowano dnia 17 lipca 1968 r.

H02g 3/26

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44635

Kl. 21 c, 17

Wacław Kozakiewicz

Warszawa, Polska

Marian Urbańczyk

Warszawa, Polska

Uchwyt elektroinstalacyjny

Patent trwa od dnia 6 grudnia 1960 r.

Przedmiotem wynalazku jest uchwyt elektroinstalacyjny przeznaczony do zawieszania i mocowania równoległych przewodów elektrycznych lub rur na ścianach, sufitach, w kanałach lub na innych konstrukcjach budowlanych.

Znane do tego celu uchwyty składają się ze zbyt wielu elementów, posiadają skomplikowane kształty, są kłopotliwe i pracochłonne w montażu a poza tym wymagają kosztownego oprzyrządowania i znacznych nakładów produkcyjnych przy ich wykonaniu.

Niniejszy wynalazek usuwa wyżej podane wady i niedogodności, wprowadzając do osprzętu instalacyjnego uchwyt złożony tylko z dwóch zasadniczych części, o prostych kształtach, a mianowicie — z listwy podstawkowej i klocka uchwytowego z gwintowanym kołkiem, wykonanych z tworzywa sztucznego lub innego materiału.

Przykład wykonania uchwytu elektroinstalacyjnego według wynalazku, uwidoczni

nie na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok boczny listwy podstawkowej, złożonej z kilku jednakowych segmentów 1, fig. 2 — przekrój poprzeczny płaszczyzną I—I listwy z fig. 1, fig. 3 i fig. 4 — widok klocka uchwytowego z dwu stron, posiadającego dwa wklęsłe ząbkowane boki 2, a fig. 5 — kołek gwintowany. Listwę podstawkową złożoną z jednego lub więcej segmentów 1 stanowi korytka, którego wewnętrzne ścianki boczne są zbieżne ku górze, a zewnętrzne ścianki boczne odpowiednio równoległe do wewnętrznych lub też nie. W przekroju poprzecznym zewnętrzny kształt korytka może być prostokątem, jak na fig. 2, wewnętrzny natomiast — trapezem, zawsze zbieżnym ku górnej otwartej ściance korytka (fig. 2). W listwę podstawkową wsuwa się dolnymi klinowymi końcami klocki uchwytowe (fig. 3 i 4) z osiowym otworem 6, 5, przytrzymujące ząbko-

wanymi bokami 2 przewody elektryczne lub rury i ustala ich położenie w korytku gwintowanymi kołkami (fig. 5), wkręcanymi w nagwintowany otwór 5 u podstawy klocka za pomocą wkrętaka, wkładanego poprzez wydrążenie 6. Po wkręceniu czoło kołka zostaje dociśnięte do drobno naciętego dna 7 korytka, a pochyłe ścianki klinowych końców klocków — do bocznych ścianek korytka.

Sposób użycia uchwytu według wynalazku jest następujący: z listwy, wykonanej w dłuższych odcinkach, obejmujących kilka segmentów 1 odcina się w miejscu zwięźnienia 3 odpowiednią część listwy podstawkowej o dowolnej liczbie segmentów, zależnie od potrzebnej długości uchwytu, przymocowuje do ściany lub sufitu wkrętami w miejscach 4, następnie klocki uchwytowy z wkręconym wewnątrz otwór 5, gwintowanym kołkiem (fig. 5), wsuwa się do korytka i ustala jego położenie w listwie przez dokręcenie kołka do naciętej drobno powierzchni 7 dna korytka. Po zamocowaniu pierwszego klocka wsuwa się drugi, wkłada między klocki przewód elektryczny i zaciska przez dokręcenie kołka do dna korytka jak poprzednio. Zależnie od ilości przewodów wsuwa się w listwę odpowiednią ilość klocków uchwytowych. Przy n przewodach ilość klocków wyniesie $n + 1$.

Trapezowy lub inny, zbieżny ku górze, przekrój wydrążenia listwy pozwala na silne zakleszczenie w niej klocka uchwytowego przy niewielkim nacisku kołka gwintowanego, co ma szczególne znaczenie przy większych i cięższych przewodach. Można ustalić kilka wielkości uchwytów, na przykład trzy, do przewodów cienkich, średnich i grubych, aczkolwiek w jednym typie uchwytów według wynalazku stosować można różne przekroje przewodów.

Jeśli do umocowania listwy do ściany użyje się kleju kazeinowocementowego zamiast metalowych wkrętów, a kołek gwintowany (fig. 5) będzie wykonany z tworzywa sztucznego, to cała konstrukcja uchwytu elektroinstalacyjnego nie będzie miała ani jednej części metalowej.

Konstrukcja uchwytu według wynalazku jest bardzo prosta i mocna, wykonanie również proste i tanie, montaż szybki i wygodny, a wygląd uchwytu estetyczny.

Dla ułatwienia montażu i uniknięcia straty czasu kołki gwintowane są wkręcane w klocki w miejscu produkcji ich na odpowiednio ustaloną głębokość.

Konstrukcja uchwytu według wynalazku może znaleźć zastosowanie nie tylko w elektrotechnice.

Zastrzeżenia patentowe

1. Uchwyt elektroinstalacyjny do zawieszania równoległych przewodów elektrycznych lub rur, wykonany z tworzywa sztucznego lub innego materiału, złożony z listwy podstawkowej i mocowanych w niej klocków uchwytowych, między którymi zaciska się przewody lub rury, znamienny tym, że listwę podstawkową stanowi korytko o wewnętrznych bocznych ściankach zbieżnych ku otwartej (górnej fig. 2) ściance korytka, tak iż kanał korytka posiada w przekroju poprzecznym kształt trapezu równoramiennego a klocki uchwytowe (fig. 3 i 4), które wsuwa się do kanału korytka odpowiednio zakończonymi trapezowymi klinami, posiadają osłowy otwór (6, 5), przy czym otwór (5) u podstawy klocka jest gwintowany i służy do wkręcenia kołka gwintowanego (fig. 5) ustalającego za pomocą docisku położenie klocka w korytku.
2. Uchwyt według zastrz. 1, znamienny tym, że dno korytka posiada wzdłuż całej swej długości drobno naciętą, chropowatą powierzchnię dla wywołania większej siły tarcia czoła kołka o tę powierzchnię.
3. Uchwyt według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że listwa podstawkowa posiada w równych odstępach obwodowe nacięcia poprzeczne (3), dzielące listwę na równe segmenty i ułatwiające dobór długości uchwytu i cięcie listwy.

Wacław Kozakiewicz

Marian Urbańczyk

Zastępca: mgr inż. Stefan Augustyniak
rzecznik patentowy

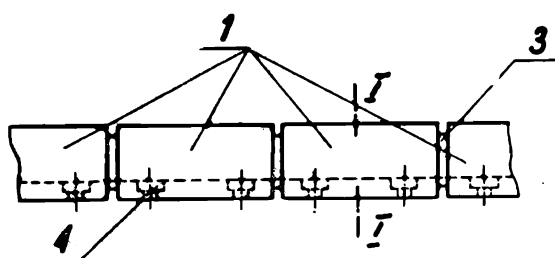

Fig. 1

